

ZBIRKA ŠALEŠKI RAZGLEDI
Dvajseti zvezek

ZBORNİK 2023

Uredil David Vidmar Čeru

Knjižnica Velenje

Velenje 2023

VSEBINA 20. ZVEZKA

David Vidmar Čeru	5
VODNIK PO ŠALEŠKIH RAZGLEDIH	

OB KAJUHOVEM LETU

Mira Delavec Touhami	13
LJUBEZEN DO DOMOVINE IN DOMAČEGA KRAJA V POEZIJI KARLA DESTOVNIKA - KAJUHA	

Špela Poles	33
KAJUHOV DOM	

David Vidmar Čeru	85
JOŽE DESTOVNIK: POZABLJENI BRAT KARLA DESTOVNIKA - KAJUHA	

ZGODBE ŠALEČANOV

Silvo Grmovšek	135
INTERVJU Z MATEJEM VRANIČEM, AVTORJEM FILMA DIVJA SLOVENIJA	

Zoran Pevec	149
STROPNIKOVA LIRSKOSLOVARSKA GNEZDA – UNIKUM V SLOVENSKI PESNIŠKI POKRAJINI	

Rajko Zaleznik	161
ZGODBA O ŠOŠTANJSKEM BAZENU	

Peter Rezman	181
ŠTRAJK OB TEKOČEM TRAKU	

Dušan Brešar	201
ZA DOMOVINO – S TITOM NAPREJ!	

O PRETEKLOSTI, SEDANJOSTI IN PRIHODNOSTI ŠALEŠKE DOLINE

Danilo Čebul	223
ISKRICE ŠOŠTANJSKEGA FEUERWEHRA	

Rok Poles	263
OD KAČJEGA KOPALIŠČA DO PRESTIŽNEGA LETOVIŠČA DUNAJČANOV (DRUGI DEL: OD 1900 DO KONCA PRVE SVETOVNE VOJNE)	
Jedrt Poles	337
»VSE NAS JE UNA NA SVET SPRAVLA« – ANTONIJA STERNAD (1873–1950), DIPLOMIRANA BABICA IZ ŠOŠTANJA	
Miran Aplinec	381
ČEVLJARSKA OBRT V ŠALEŠKI DOLINI	
Aca Poles	427
»BIL JE MOJSTER, KI JE DELAL VSE, OD GOJZERJEV DO PLESNIH ČEVLJEV«: SPOMINI NA ALOJZA POLANČA, ČEVLJARKEGA MOJSTRA IZ ŠOŠTANJA	
Rok Poles	491
DARINKA ODOVIČ: KOZERIJA O TOPOLŠICI (1938) IN MOJA AVTOBIOGRAFIJA (1949)	
Jože Hudales	531
GORENJE V GORENJU: PRVO DESETLETJE DELOVANJA 1950–1959	
Alenka Šalej	565
50 LET PRIJATELJSTVA SREDNJEŠOLSKIH PEVSKIH ZBOROV IZ ESSLINGENA IN VELENJA	
Aleksandra Gačič Belej	595
RAZSTRTA ŽELEZNA ZAVESA: DRŽAVNIŠKI, POLITIČNI IN PARTIJSKI OBISKI VODSTVA VZHODNEGA BLOKA V VELENJU	
David Vidmar Čeru	651
JULIUS HORST (JOSEF HOSTASCH) IN VESELOIGRA DIE TANTE AUS TOPOSCHITZ	
DOSLEJ IZŠLO	730

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

908(497.4Šaleška dolina)(082)
94(497.4Šaleška dolina)(082)

ZBORNİK 2023 / uredil David Vidmar
Čeru. - Velenje : Knjižnica, 2023. - (Zbirka
Šaleški razgledi ; zv. 20)

ISBN 978-961-96340-3-5
COBISS.SI-ID 171067139

Za vsebino odgovarjajo avtorji. Povzemanje in reprodukcija
celote ali delov brez dovoljenja založbe in avtorjev je prepovedano.

© Knjižnica Velenje

Rajko Zaleznik

Upokojenec

ZGODBA O ŠOŠTANJSKEM BAZENU

Uvod

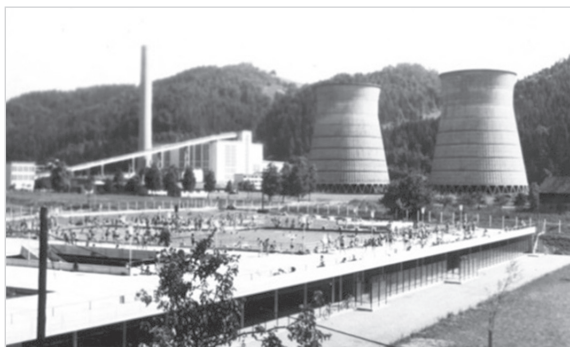
Nekoč je bil v Šoštanju bazen, kjer so se ob poletnih dneh družile in zbirale številne generacije. Zgodba govori o šoštanjskem bazenu, ki so ga uradno odprli v začetku kopalne sezone leta 1965. Zadnjič je bil za obiskovalce odprt 23. junija 2006. Šoštanjski bazen se je nahajal na prostoru blizu središča mesta ob obrežju reke Pake. Dolga leta je bil pomemben in prepoznaven znak mesta, ki so ga radi obiskovali ljudje vseh starosti. Bazen ni bil le objekt naše mladosti, bil je življenje mesta. S spremljajočim programom, dogodki in koncerti pa je bil tudi vsebina in dodatna popestritev Šoštanjčanom.

Šoštanj z bazenom okoli leta 1980.

Gradnja letnega kopališča leta 1965.

Zgornja ploščad kopališča.

Glavni vhod v kopališče.

Šaleški rudar, 29. julij 1965.

*Mali bazenček, ki je povezoval obe spodnji stopnišči,
ki sta vodili kopalce na zgornjo ploščad.*

Stopnišče na kopališču.

Spomini Šoštanjčana

Na enega mojih spominov iz mladosti me veže tudi šoštanjski bazen, ki je bil v najlepših poletnih dneh vedno poln obiskovalcev. Ja, marsikaj smo imeli v tistem času v Šoštanju. Med drugim tudi letni bazen, ki je bil v času svojega obstoja naš simbol. Kot otrok sem se v poletnem času kopal v potoku Bečovnica in v reki Paki. Ko pa je bil zgrajen bazen, je to zame pomenilo pravi raj doživljanja počitniških radosti: kopanje v treh bazenih, otroškem, srednjem in velikem. Najraje smo se lovili čez pomol in tudi pod pomolom. Pomol je ločeval srednji in veliki bazen. Na pomolu je bila pritrjena zaščitna ograja, s katere so skakali v vodo tisti kopalci, ki so si upali povzpeti na ograjo ter z nje skočiti v veliki bazen. Tudi skrivalnice smo se šli po celotnem kopališču. V velikem bazenu smo se lovili iz kota v kot, skakali v vodo s startnih blokov, označenih s številkami od ena do osem. Večkrat sem uspel pod vodo preplavati veliki bazen, ki je menda v dolžino meril 33 metrov. Še posebej pa se je bil užitek kopati takrat, ko je začelo deževati. Ozračje se je ohladilo, voda v bazenu pa je bila temu primerno topla, ker je prihajala iz Termoelektrarne Šoštanj. Na šoštanjski bazen me veže veliko lepih spominov in zato sem se odločil raziskati zgodbo našega nekdanjega bazena in jo predstaviti v pisni obliki.

Gradnja letnega kopališča v Šoštanju

Gradnja letnega kopališča v Šoštanju je potekala ob izgradnji druge faze Termoelektrarne Šoštanj. Kopališče je zgradila Termoelektrarna Šoštanj leta 1964, in sicer v sodelovanju s takratno Občino Šoštanj in celjskim gradbenim podjetjem Gradis. Termoelektrarna je kopališče tudi redno vzdrževala, v upravljanje pa ga je dala Telovadnemu društvu Partizan Šoštanj. To društvo je upravljalo bazen do leta 1991. Ogrevana voda je v bazen prihajala iz Termoelektrarne in je imela v povprečju temperaturo od 26 do 28 stopinj, spreminjali so jo glede na temperaturo zraka. Ogrevanje vode je bilo prvič izvedeno leta 1972 s sodelovanjem TE Šoštanj in Krajevno skupnostjo Šoštanj. Sklad za negospodarske investicije je za ogrevanje vode prispe-

val 57.595 takratnih jugoslovanskih dinarjev, nekaj sredstev pa je prispeval tudi komunalni sklad. Glavni vhod, kjer se je vstopalo v kopališče, je stal nasproti železniške postaje. V objektu glavnega vhoda je bil poleg prostora za prodajo vstopnic tudi prostor za slaščičarno. Po spominu obiskovalcev kopališča so v prostoru, kjer je bila slaščičarna, kasneje prodajali najboljši pomfrit, znan daleč naokoli. Kopališče je lahko dnevno sprejelo 1500 kopalcev.

Kopališče okoli leta 1980.

Kopališče okoli leta 1980.

Letni bazen v Šoštanju leta 1976.

Letni bazen v Šoštanju leta 1975.

Izredni dogodki v času obratovanja kopališča

V šoštanskem bazenu sta se utopila dva kopalca, prvi v petek, 2. julija, in drugi v soboto, 3. julija, 1976. Kar 680 kopalcev so zabeležili na julijsko nedeljo leta 1977. V nedeljo, 6. avgusta 1978, pa se je zgodila tudi nesreča okrog 15. ure, ko je 35 m dolg ter pol metra visok in 15 cm širok betonski zid oziroma ograja začela popuščati in se končno povsem povescila v globino.

Ravno pod tem delom ploščadi za sončenje je imelo gostinsko podjetje Kajuhov dom svoj bife in številni kopalci so nič hudega sluteč sedeli pri mizah pod omenjenim zidom. Sreča v nesreči, da ob tem dogodku ni bil nihče od obiskovalcev poškodovan. Ker so se v bazenu začele pojavljati razpoke, so se leta 1988 pri Telovadnem društvu Partizan Šoštanj odločili bazen za silo popraviti. Te razpoke so pregledali tudi strokovnjaki ljubljanskega Zavoda za raziskovanje materiala.

Šoštanj: sreča nesreči

Napaka konstruktorja, graditelja ali kaj drugega?

Izredno lep ogrevani bazen v Šoštanju je že dolgo znan in priljubljen številnim obiskovalcem, ki prihajajo od blizu in daleč. Po izjavi prodajalca vstopnic se je tudi zadnjo nedeljo, 6. avgusta prišlo kopat okrog 2000 ljudi.

Odkar je gradbeno industrijsko podjetje GRADIS zgradilo bazen, je poteklo že 15 let in začele so se pojavljati nekatere pomanjkljivosti, ki bi jih bilo treba nujno popraviti, predvsem tiste, ki so bile nevarne za obiskovalce. Na ploščadi za sončenje je 70 m dolg oporni zid, katerega polovica je že nekaj let močno odstopala od betonske ploščadi in visela navzven. V nedeljo pa se je zgodila nesreča, ko je okrog 15. ure 35 m dolg ter pol metra visok in 15 cm širok betonski zid oziroma ograja začel popuščati in se končno povsem povesil v globino. Ravno pod tem delom ploščadi ima gostinsko podjetje Kajuhov dom svoj bife in številni kopalci so nič hudega sluteč sedeli pri mizah pod omenjenim zidom.

Tisti kopalci, ki so se na ploščadi naslanjali na oporni zid, so ga takoj, ko so začutili da popušča, za nekaj trenutkov še zadržali, dokler se ljudje pri mizah niso odstranili. Res pravo čudo, in sreča v nesreči je, da je zid v vsej dolžini obvisel na mreži, kakršne so običajno v betonskih ploščadah. Če bi vsa ta betonska gmota zgrmela na tla, bi lahko prišlo do hude nesreče.

Telesno-vzgojno društvo Partizan Šoštanj, ki bazen upravlja, je že lani sklicalo strokovno komisijo, ki je ugotovila, da je za popravilo vseh pomanjkljivosti potrebnih 85 starih milijonov din. Čudno pa je, da omenjena komisija zaradi varnosti kopalcev in obiskovalcev bifeja ni dala odstraniti viseči zid oziroma ograje, ki bi lahko bila usodna. Pri tem pa se poraja vprašanje za kakšno napako gre, saj se je porušilo le polovico zidu, do česar pa po 15. letih vsekakor še ne bi smelo priti.

V. KOJC

Naš čas, 11. avgust 1978.

UREDITEV OGREVANJA VODE V BAZENU V ŠOŠTANJU

Ogrevanje vode v bazenu v Šoštanju je bilo izvedeno leta 1972 s sodelovanjem elektrarne in krajevne skupnosti. Sklad za negospodarske investicije je prispeval 57.595 dinarjev, nekaj sredstev pa je prispeval tudi komunalni sklad.

Solidarno do dosežkov, 1975.

Upravljanje kopališča

Leta 1992 kopališče prvič ni bilo v upravljanju Telovadnega društva Partizan Šoštanj, ampak ga je Krajevna skupnost Šoštanj dala v najem zasebnikoma Melaniji Stropnik in Andreju Ropu, ki sta najprej poskrbela za temeljito čiščenje. V tej kopalni sezoni sta poleg kopanja ponudila tudi obisk nove restavracije in slaščičarne ter zabavo na nekaj igralnih avtomatih. Krajevna skupnost se je za novo kopalno sezono 1993 ponovno odločila, da kopališče da v najem zasebnikom. Med tremi ponudniki so takrat izbrali športno podjetje TRI in zasebnika Marjana Vrtačnika. Najemniki so za to obdobje izdelali program obratovanja kopališča, ki je med drugim predvideval tudi izgradnjo velikega vodnega tobogana v dolžini 55 metrov. Po naročilu Marjana Vrtačnika je tobogan postavilo podjetje Šport oprema iz Ljubljane leta 1993. Krajevna skupnost Šoštanj je 12. januarja 1994 sklenila pogodbo, s katero je letno kopališče oddala v najem Euroforumu, d. o. o., iz Zagorja ob Savi za 15 let. Svet Občine Šoštanj je leta 1995 sprejel sklep, da posebna komisija skupaj z najemnikom pregleda dejansko stanje na bazenu. Komisija je ugotovila, da je najemnik v več točkah kršil določila iz najemne pogodbe, saj ni opravil vzdrževalnih del, potrebnih za varno in sanitarno zadovoljivo uporabo bazena, in ga ni usposobil za uporabo. Zaradi navedenih vzrokov je svet občine na 15. seji, ki se je je udeležil tudi predstavnik zagorskega podjetja Boštjan Zupančič,

Veliki tobogan

Bliža se poletje, bliža se čas, ko bodo letne bazene širom po Šaleški dolini napolnili z vodo, ko bodo urejeni pričakali prve kopalce. Šoštanjski bazen je že lani dala krajevna skupnost v najem zasebnikom, podobno pa se odločila tudi letos.

Med tremi ponudniki so izbrali športno podjetje TRI in zasebnika Marjana Vrtačnika, ki sta bazen najela za dobo petih let. Letna najemnina za kopalno sezono znaša, kot so nam povedali na krajevni skupnosti, 32 tisoč DEM. V Šoštanju računajo, da bodo bazene in okolico uredili do

začetka junija, najkasneje pa naj bi ga odprli 10. junija letos. Najemniki so izdelali program, v spodnjih prostorih bodo gostinski obrati, v športnem delu tega prostora, pa izvajajo gradbena dela za veliki tobogan, ki bo razveseljeval kopalce.

■ mkp

Naš čas, 20. maj 1993.

sprejel sklep, da se najemna pogodba z Euroforumom, d. o. o., razveljavi in prekine ter da upravljanje bazena prevzame Občina Šoštanj takoj, ko nastopijo pravno formalni pogoji. Na osnovi

tega sklepa je Občina pri okrajnem sodišču Velenje vložila odpoved najemne pogodbe in predlog za izdajo naloga za izpraznitev in predajo letnega bazena. Po zaključku kopalne sezone leta 1995 pa je prišlo tudi do odstranitve vodnega tobogana.

Bazeni so odprti - kaj čakate?

Ko odpro bazene veš, da je poletje na pragu, da se bliža čas počitnic in čas dopustov, čas bolj počasnega in umirjenega življenja. Tako kot velenjski bazen je v teh dneh odprt tudi že šoštanjski. Odprli so ga, čeprav še ne čisto uradno, že konec maja, prvi dan pa so imeli obiskovalci prost vstop.

To sezono bazen prvič ni v upravljanju TVD Partizan, ampak ga je krajevna skupnost Šoštanj dala v najem zasebnikoma Melaniji Stropnik in Andreju Ropu, ki sta najprej poskrbela za temeljito čiščenje. V tej sezoni sta obiskovalcem poleg kopanja ponudila tudi obisk nove restavracije, slaščičarne, zabave ob nekaj igralnih avtomatih, že v juniju, kot računata, pa bo šoštanjski bazen bogatejši še za tobogan. Bazen bo odprt vsak dan od 9. do 20. ure, cena kopanja za odraslega bo 150 tolarjev, za otroka 80 tolarjev, možen pa je tudi nakup sezone karte za 5.000 tolarjev ali mesečne karte za 2.000 tolarjev. Za varnost kopalcev bosta vsak dan skrbela dva reševalca.

(mkp)

Naš čas, 4. junij 1992.

Pomol, ki je povezoval srednji in veliki bazen.

Občina Šoštanj prevzame kopališče

Občina Šoštanj je ob pomoči gospodarstva kopališče leta 1996 usposobila za obratovanje in ga leta 1997 dala v upravljanje

Športnemu društvu oziroma Športni zvezi Šoštanj. V tem času je bil upravitelj Ljubomir Globačnik (mednarodni odbojkarški sodnik). Ljubo je delo upravnika upravljal tudi takrat, ko so se vrata bazena 23. junija 2006 zadnjič odprla za obiskovalce. Skupaj z Občino so si prizadevali tudi za ureditev dokumentov obratovalnega dovoljenja, saj doslej v nobenem od arhivov vse od leta 1964, ko je bilo kopališče zgrajeno, niso zasledili obratovalnega dovoljenja. Generacije mladih so rasle s tem bazenom, spletale so se medsebojne vezi in tudi prve simpatije in ljubezni. Celo neposredna bližina elektrarne ni bil moteč dejavnik. Šoštanjsko mestno kopališče je med krajani in tudi med obiskovalci iz sosednjih občin dolgo let veljalo za priljubljeno kopališče. Ob sobotah in nedeljah se je trlo kopalcev, prihajale so cele družine z vlakom iz smeri Celja, Žalca, Šmartnega ob Paki, Velenja. Obiskovalci so se pripeljali tudi z različnimi prevoznimi sredstvi iz vse Šaleške, Savinjske doline in Koroške.

Spuščanje vode v bazen leta 1996.

Obratovanje kopališča

Odpiralni čas kopališča je bil od 9. do 19. ure, v nekem obdobju tudi do 20. ure. Svojevrsten užitek je bilo nočno kopanje, ki pa seveda v tistem času ni bilo dovoljeno. Po kopanju so bile oči kopalcev po navadi zelo rdeče, saj so v večernih urah vodo izdatno klorirali. Voda v bazenu je bila ena najčistejših zunanjih bazenskih kopalnih voda v Sloveniji, kar so priznavali tudi republiški inšpektorji.

Na enega lepših spominov moje mladosti me tako (kot že omenjeno) veže tudi šoštanjski bazen, ki je bil v toplih dneh vedno poln obiskovalcev. Poln vrišča in smeha, poln osvežitve željnih kopalcev in vonja po kloru ter morebiti še čem. Tudi čez dan je kopanje spremljala glasba iz zvočnikov. So pa bile včasih tudi pritožbe kopalcev zaradi prevroče ali premrzle vode. Ob prihodu v bazen se je nahajala tabla, na kateri je bil zapis, koliko stopinj ima voda. O morju se ni razmišljalo, saj za to ni bilo niti priložnosti niti potrebe. Kopalcev prav malo ali pa nič ni zanimalo, kdo jim je prodal vstopnico, važno je bilo, da so s pridom izkoristili sonce, vodo in morebitno dobro družbo.

Veliko število obiskovalcev na bazenu.

Obiskovalcem so bili na razpolago trije bazeni: otroški ter srednji in veliki. Na voljo je bilo tudi več prostora na zelenih površinah ob otroškem in srednjem bazenu, kar je bilo še posebej pomembno za družine z otroki v zelo vročih dneh. Srednji in veliki bazen sta bila zelo domiselno povezana. Prav tako so bile domiselne razne mladostniške igre, ki so se odvijale ob bazenih, kot so: ti loviš, skrivalnice, posnemanje skokov v vodo. Večinoma so se te igre dogajale okoli pomola, ki je ločeval srednji in veliki bazen. V bazenu so potekali tudi plavalni tečaji, veliko otrok se je naučilo plavati prav tukaj. Tu so potekala tudi občinska prvenstva osnovnih šol v plavanju. V velikem bazenu, ki je menda meril v dolžino 33 metrov, so kopalci imeli možnost skakati v vodo tudi iz šestnajstih startnih blokov, označenih s številkami od ena do osem. Letno kopališče je bilo odprto vedno, kadar so vremenske razmere to dopuščale.

Kopališče je nudilo obilo nepozabnega ugodja

V spodnjem delu kopališkega kompleksa se je nahajal mali bazenček za dezinfekcijo nog, ki je povezoval obe spodnji stopnišči. Poleg obeh stopnišč, ki sta obiskovalce vodila na zgornjo ploščad za sončenje, so bile še sanitarije, kabine, številni tuši, manjše lesene garderobne omarice, opremljene s številkami, prostor za tehnično osebje, strojnica, v kateri so bile nameščene naprave, pomembne za delovanje kopališča, in prostor z gostinsko ponudbo. Vstopnica je vključevala možnost souporabe garderobne kabine, garderobne omarice in izposojlo lesenih ležalnikov za sončenje. Na voljo so bile otroške in dnevne karte za odrasle, pa tudi mesečne in letne. Kopalne karte so bile po sprejemljivih cenah v jugoslovanskih dinarjih in nazadnje, ob ukinitvi kopališča, še v slovenskih tolarjih. Bile pa so tudi druge možnosti obiska kopališča, ne nazadnje so nekateri posamezniki, ki so prodajali karte, spuščali kopalce v kopališče tudi brez kart. So pa nekateri kopalci splezali tudi čez ograjo, ki je bila nameščena okoli kopališča, drugi spet so si v oddaljenem kotu pri mostu čez reko Pako v smeri Termoelektrarne naredili manj-

Poletje na bazenu.

šo odprtino v ograjno mrežo in tako nelegalno poskušali priti v notranjost odprtega kopališča. Danilo Čebul je povedal, da mu je leta 1992 dolgoletni predsednik TVD – Telovadnega društva Partizan Šoštanj, Rudi Bajec ob priložnosti pojasnil: »Prihodek bazena je bil najmočnejši vir financiranja rokometnega kluba Partizan Šoštanj.«

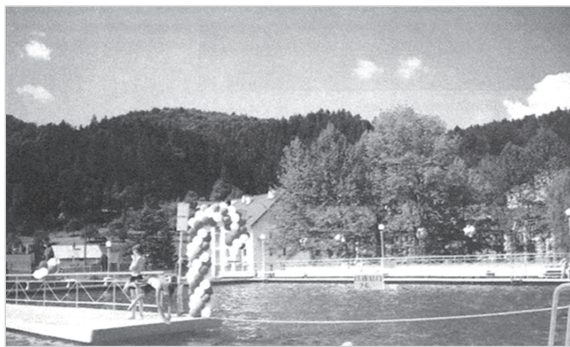

Šoštanjski bazen.

Obnova kopališča

Občina Šoštanj je vrsto let odpirala vrata bazena predvsem z namenom, da poleti omogočajo prostor otrokom, da se lahko družijo, zabavajo in tudi osvežijo. Rekordno število kopalcev, kar 1146 vstopnic, je bilo prodanih na julijsko nedeljo leta 1999. Tudi med tednom je bilo od 300 do 400 kopalcev, odvisno

od vremena. Občina Šoštanj, lastnica kopališča, je za obnovo v občinskem proračunu za leto 2000 namenila 5 milijonov takratnih slovenskih tolarjev. V tem letu so se temeljito opravila obnovitvena dela. Vsa bazenska korita so prenovili in preplekali. Obnovili so sobo za prvo pomoč, večjega posega so bile deležne sanitarije. Popravili so zaščitne ograje, rob bazena pa so preplekali z nedrsečim premazom, obnovili elektroinštalacije. Namestili so več tušev, ki so bili dostopni vsem. V strojnem delu je bila kupljena nova dozirna črpalka za stalno doziranje klora, obnovili so vodovodno napeljavo (bazenov, tušev), uredili okolico kopališča, ob bazenu obnovili odbojkarsko igrišče na mivki. V kopalni sezoni 2000 je bazen obiskalo 9000 kopalcev. V tistem času je bil v kotu pri otroškem bazenu lično postavljen manjši objekt, v katerem so se kopalci v vročih dneh lahko okrepčali. Občini Šoštanj je bil primarni interes, da mladim iz Šoštanja in okolice zagotovijo prijetno preživljanje počitnic. Leta 2004 je nastal idejni osnutek arhitekturne rešitve Mladinski center Šoštanj. Načrtovan je bil pod bazenom, a center v praksi nikoli ni zaživel. Za primerjavo: v kopalni sezoni 2005 je bilo prodanih 2.332 vstopnic. Gledano v denarju je bilo to tako, da so upravitelji imeli z obratovanjem bazena za 7.500.000 takratnih slovenskih tolarjev stroškov, prihodkov pa le dobrih 1.500.000. Leta 2006 je bila tako zadnja kopalna sezona na tem letnem kopališču. Občina Šoštanj je v tej zadnji kopalni sezoni organizirala brezplačne tečaje plavanja za otroke neplavalce v starosti pet in šest let.

Kopališče leta 2004.

Pod bazenom so v 70. letih prejšnjega stoletja potekali mladinski plesi, na katerih so nastopale različne rock skupine iz Ljubljane, Vrhnike, Kopra, Velenja, Mozirja, Šoštanja ... Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj-mesto je v 70. in v začetku 80. let prirejalo gasilske veselice z vinsko trgatvijo. Turistično olepševalno društvo Šoštanj je v okviru Turističnega tedna 7. septembra 1985 pripravilo prireditve Šoštanjska noč. V kopalni sezoni 2001 so potekale razne prireditve, katerih organizator je bilo Mladinsko kulturno društvo Šoštanj. Tudi najemniki gostinskega prostora pod bazenom so v preteklosti obiskovalcem kopališča pripravljali glasbo v živo. Ob bazenu je bil prireditveni prostor, ki so ga ob različnih turističnih in športnih prireditvah prekrili s šotorom. Občina Šoštanj je leta 2004 organizirala prvo občinsko prvenstvo v plavanju. Prijavljeni tekmovalci so bili razdeljeni v dve kategoriji – moško in žensko. Svet občine Šoštanj je leta 2007 sprejel sklep o dokončnem zaprtju kopališča. Občina Šoštanj in podjetje Toming consulting, d. o. o., sta 10. septembra 2008 podpisala pogodbo o prodaji parcel bivšega bazena v skupni velikosti 8.845 kvadratnih metrov.

Imeli smo bazen, ki je nudil obilo nepozabnih doživetij. Največji problem je bil ta, da na začetku obratovanja tega legendarnega odprtega kopališča ni bilo veliko fotoaparátov in ni bilo dokumentiranih toliko spominov. Šoštanjski bazen je tako po več kot 40 letih prenehal delovati.

Posnetek iz zadnje kopalne sezone leta 2006.

Zadnje slike šoštanjskega kopališča

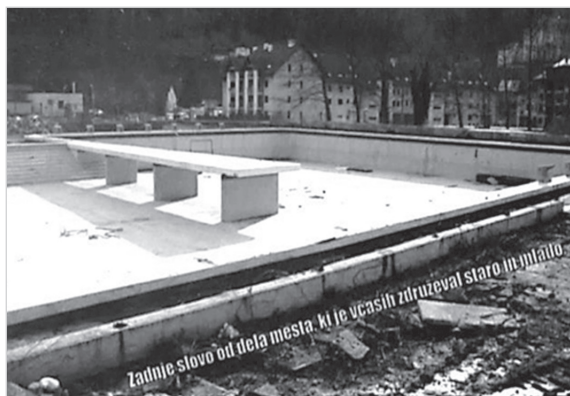
Po zaprtju šoštanjskega kopališča so bazeni in ostale instalacije postopoma pričele propadati. V začetku leta 2009 je šoštanjska občina pričela rušiti nekdanje mestno kopališče. Na tem mestu stoji danes trgovski center.

Samevanje šoštanjskega kopališča.

Prazno kopališče. Hrani: Silvo Kumer.

Rušenje bazena. Foto: Edvard Vučina.

*Rušenje šoštanjkega bazena. Foto: arhiv
Občine Šoštanj.*

Viri in literatura

- »Bazeni so odprti – kaj čakate?« *Naš čas*. Letnik 28, 4. junij 1992, št. 22, str. 8.
- Danilo Čebul. »Živeti v Šoštanju – mestu luči in visokih dimnikov.« V: *Kronika* 69/3 (2021): Iz zgodovine Šoštanja, str. 843–864.
- »Dela na bazenu.« V: *List: revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj*. Leto XVI, številka 1, 29. januar 2009.
- *Dokumentarni film o Šoštanjskem bazenu*. Ideja in režija Tomo Čonkaš. Produkcija in producent: Studio Mozaik. Leto izdelave 2019.
- »Je Šoštanjski bazen odprt?« *Naš čas*. Letnik. 32, 11. julij 1996, št. 26, str. 4.
- »Odprli so kopalni bazen.« *Šaleški rudar*. Letnik 1, 29. julij 1965, št. 7, str. 1.
- »Predstavitev idejnega osnutka arhitekturne rešitve Mladinski center Šoštanj.« V: *List: revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj*. Leto X, številka 4, 29. april 2004.
- »Prekinili najemno pogodbo z dosedanjim zasebnikom kopališča.« V: *List: revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj*. Leto II, številka 5, 12. junij 1996.
- »Se bodo kopali pred 1. julijem?« *Naš čas*. Letnik 32, 6. junij 1996, št. 21, str. 19.
- »Šoštanj: sreča v nesreči.« *Naš čas*. Letnik 14, 11. avgust 1978, št. 32, str. 5.
- »Šoštanjski bazen kmalu odprt.« V: *List: revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj*. Leto VI, številka 5, 25. maj 2000.

- »Šoštanjski bazen.« V: *List: revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj*. Leto XXIII, številka 11, 28. november 2019.
- »Upravljanje z bazenom prevzame Občina Šoštanj.« V: *List: revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj*. Leto III, številka 7, 25. julij 1997.
- »Utopila sta se.« *Naš čas*. Letnik 12, 9. julij 1976, št. 26, str. 8.
- »Veliki tobogan.« *Naš čas*. Letnik 29, 20. maj 1993, št. 19, str. 10.
- *Termoelektrarna Šoštanj: 50 Let Luči Za Slovenijo*. Šoštanj: Erico; Termoelektrarna, 2006